

1958-07-26

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Det vides ikke, hvem Fru Bipetersen, dr./Dr. og den langelandske dame er. Étoucher (fransk) betyder at røre på dansk.

Sputnik var en serie af sovjetiske satellitter. Sputnik 1, der blev opsendt den 4. oktober 1957 fra Bajkonur i Sovjetunionen, var verdens første kunstige satellit i omløb om Jorden. Den kuglerunde satellit (diameter 58 centimeter) vejede 84 kilo og sendte radiosignaler til Jorden i 21 dage (lex.dk).

Illyrien var i antikken et område, der nu omfatter hele Bosnien-Herzegovina og Montenegro, noget af Albanien, Serbien, Kosovo, Nordmakedonien, Kroatien og Slovenien. Romerne erobrede det og gjorde det til en romersk provins Illyricum i 168 f.Kr. (Wikipedia, dec. 2023).

Perspektiv, dansk tidsskrift for litteratur, kunst og videnskab, der udkom 1953-69; grundlagt og de første ti år redigeret af Henning Fonsmark, siden bl.a. af Anders Bodelsen og Jørgen Schleimann. Med sin kritiske dækning af tidens kulturdebat havde det stor betydning ved sin brede orientering og mangeartede bidragydere, der også anmeldte bøger, film og teater (lex.dk).

Afsendersted:

Hareskov

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:
Lindøgaard pr. Dræby St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):
Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Omtalte personer:
Axel Beck
Thora Branner
Louise Brønsted
Alhed Larsen
Johanne Christine Larsen
Christine Mackie
Pernille Marryat
Ib Marryat Johansen
Axel Müller
Dora Paludan
Esther Paludan
Janna Schou
Albrecht Warberg
Andreas Warberg
Laura Warberg
Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0480

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Johanne/Junge skriver godt om især moderen i sine erindrings skrivelser. Astrid/Dis er ikke imponeret af sputnikkerne. Det er typisk for medlemmer af Larsen-familien, at de blander sig i faderens beslutninger hvad angår arvesager. Det ville Warberg'erne aldrig gøre. Warberg og Larsen passer ikke sammen. Warberg'erne er længere fra bondeoprindelsen.

Esther Paludan har ringet. Hun er meget dårlig og også fattig og har måttet have søsteren og hendes familie på kost i forbindelse med søsterens koncert i Tivoli.

Dr. Beck har været på sygebesøg og fortalt om etruskerne. Astrid fik god hjælp under en periode med sygdom. Hun renskriver et hørespil mod betaling.

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

26 juli 1958.

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

pr. Dræby

Fyen.

[Skrevet af ukendt/Laura Warberg Larsen?]

29-7-58

[Skrevet på kuvertens bagside:]

A Warberg Müller

Hareskov.

[I brevet:]

Hareskov, 26' juli 1958

Kæreste lille Junge!

Endelig kommer jeg da til pennen igen – det sker ved, at jeg er stået meget tidligt op, ellers når jeg det ikke, for her er så meget lige for tiden – og kræfterne små efter en uges feber og et par dage i sengen, alt går så småt, jeg får ikke meget fra hånden på en dag. Tusind tak for dit goe brev – jeg har skrevet på konvolutten: hurra! Junge i vigør (vigueur?) – og tre xxx'er. Også tak for det lige før Brædstruprejsen! Nu har jeg læst dit sidste igennem og sat en lille rød streg alle steder, hvor besvarelser nødvendig gøres.

Men først at jeg er meget imponeret - og har pralet derom til Eskelunds -

af alt, hvad du præsterer i din jo forholdsvis høje alder af 85 år! Du er fuld af literær udfoldelse, skriver du! At du nu er ved Mor i dine livserindringer, synes jeg er dejligt. Jeg tror, at I "store" bedre kan beskrive Mor end vi "små" – I har kendt Mor som mere modne. Jeg synes ikke, jeg har fået nok frem om Mor i min Er.-bog, men måtte ty til Mors egne ungdomsbreve, som findes in pleno i det ex.plar, mine børn får. Selvfølgelig angler du ikke efter virak – sådant er vi for gamle til, men jeg synes, at det du skrev om Far var ganske udmærket. Der er nu lidt skrivekunst i alle os syv piger, Dede er mere tør i det – og hvor er han dog konservativ.

Tak for "ètoucher" – der er så meget, jeg har glemt. Og det med "åndens triumf" ang. de tossede sputnikker, det var "pigernes" udtalelse, ikke min. Nok tror jeg, at selve opfindelsen skyldes ånd, men hvis den højeste udfoldelse af ånd kun sætter ind over for mekanikken, så står det alligevel skidt til. – Hvor er det morsomt med de stilehefter fra den langelandske dame – mine tænder løber i vand!!! Mon Bibbe dog ikke kunde forespørge hos forfatterinden, om de ikke må udlånes, også til en sjællandsk efterkommer? (s.u.) (Jeg følger stadig de røde streger!) Ja, Junge, hvor er det med arvesagerne dog typisk for den mærkelige forskel mellem familierne Larsen–Warberg, som der blev knyttet sammen ved de to ægteskaber – men som dog slet ikke passede sammen! Du har ret i, at det ville være aldeles u-tænkeligt, at en Warberg gik i rette med Faderen om, hvordan arven efter ham skulle ordnes, hvor er det fjernt fra vores tankegang; men vi er jo også længere fjernet fra bonde-oprindelsen end Larsen familien, mon det ikke er sådan noget, der spiller ind. – Stakkels Esther ringede i går – hun havde slæbt sig ud til en telefon, da hun så længe ikke havde ladet høre fra sig. Det er rent galt. Hun gennemgår nu en "guldkur", indsprøjtning med guldopløsning, som forvolder vanvittige smerter – og på mandag er ferien forbi; så må hun igen på Fabrikken. Dér tjener hun 8000 om året, invaliderenten vil kun give 3000 – og hun har jo en søn, som skal uddannes. Hun var meget modfalden – og midt i alting har hun fået besøg af sin søster fra Lybeck, operasangerinden Dora Paludan – som gjorde stor lykke ved sin koncert i Tivoli – samt hendes forlovede (!) ["(!)" indsat over linjen] – og 17 årige søn, som alle bor hos Esther! Det er strengt! Gustav kommer der stadig, han sørger sådan over E.s lidelser.

2. / Jeg skrev vist, at dr. Beck gav mig leverindsprøjtninger, som hjalp så godt på trætheden, men så rejste han på ferie. Den mandag han kom hjem, ringede jeg strax om morgenen, da jeg lå med feber og ikke vidste, hvad den kom af. Han kom omgående – Nus var også kommen, hun lavede kaffe til os alle tre. Dr. fortalte så meget interessant om sine

Etrusker-interesser – intet er vel nyt for dig – men altså, han havde læst, at man ved at åbne en ægyptisk mumie i Siena-museet havde fundet papyrusomviklinger, hvorpå der var etruskiske optegnelser – han var så styrtet til Siena-museet og forlangt at se mumien! – skønt der jo er masser af herlige andre ting – osv – osv. Han fortalte så morsomt. Jeg lå et par dage, så mente han godt jeg kunde gå oppe med resten, men vogte mig for kulde. Nus lavede middag den første dag og smurte aftensmad. De to næste dage kom "pigerne" op med den herligste franske middag – med guldbajer! – den tredje dag kom fru Bipetersen med en gryde stegt kanin m. svedsker, nye kartofler og sauce – så jeg led ingen nød. Da jeg kom op, tog jeg fat på at maskinskrive Dr.s nye hørespil (èt var i radioen i aftes, "chance"). Han kom med små opmuntringscigarer til mig – og altid får vi en lang snak. Desværre er han ingen fremragende forfatter. Jeg ringede til ham i går morges for at tale med ham om hørespillet. Det var først et skuespil, men han fik det retur fra det kgl. Så omarbejdede han det til dette hørespil. + Han kom – jeg havde kaffe og ostemadder til ham – hans + "Illyrien"

kone og børn er i deres sommerhus ved Skelskør, så jeg tænker ikke, han får videre mad – og man kan ikke arbejde med en sulten mand! Han var da også helt veltilpas, da vi til en go cigar tog fat på den store dyst. Sproget blev rettet, klichéerne fjernet, og – hele lange, umulige sætninger. Han gav mig ret i det alt sammen, selv om det voldte ham store kvaler at bortskære så mange pæne ord. Da han gik, omfavnede han og kysede mig og var meget taknemmelig for hjælpen, "men – sagde han – du har skåren et skålpund kød ud af mig!" Jeg har selv lært en masse om, hvordan et hørespil ikke skal skrives, og han er meget imponeret over, at jeg har så fint øre for replik.

Uha, hvor tiden løber, det er lørdag, så skal jeg på kirkegården med blomster til Axel. Derefter op i byen efter noget mad, de siger alle, at jeg spiser for lidt, men hvor kan man få lyst til det, når man er alene! Og når jeg kommer hjem, må der plukkes hindbær – der er masser og jeg vil også sylte til Nus, da Ib nu vasker for mig, de er en lille flok familier som har købt maskine der også vrider, den går på omgang – selv Nille kan vaske storvasken!

Og hvis der så er mere kraft, må huset have en fornøden omgang – med skam at melde er det ikke sket i 14 dage!! Jeg har ikke haft kraft, desuden må dr.s arbejde gå først (så får jeg moneter!) Derfor slut nu, lille Junge, og tusinde hilsner fra din Dis.

ps. Tidsskriftet "Perspektiv" har antaget min "Metas begravelse" – hurra! Jeg vil gerne have "En hjemkomst" tilbage. med bedømmelse!

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

26 juli 1958,

Fri Johannes Wachter Larsen

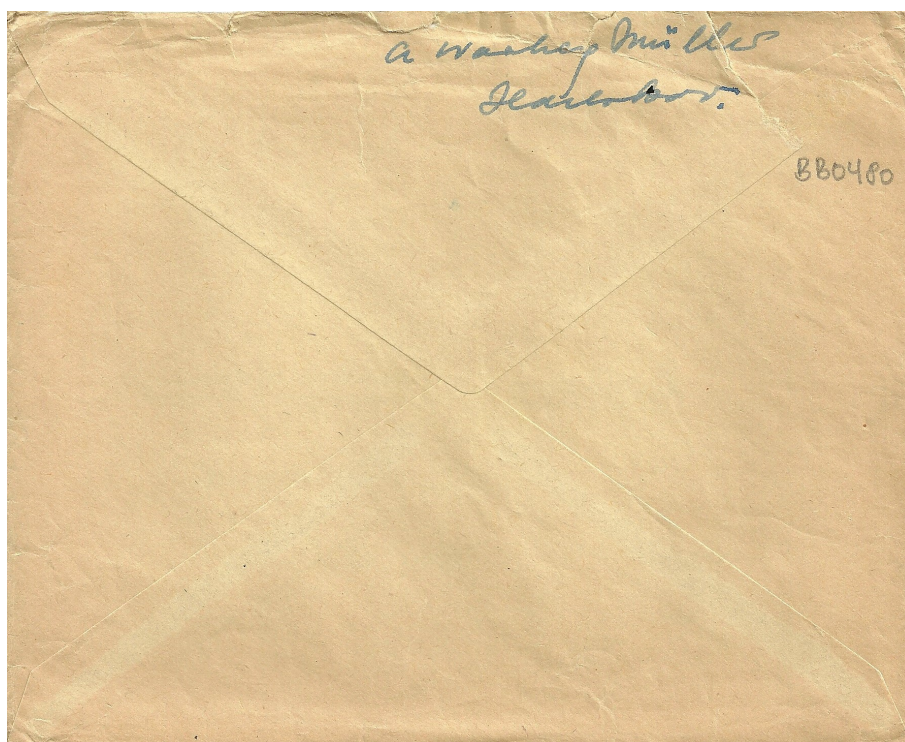
Lindigaard

fr. Drøby

20-7-58
Fylen.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

København, 26. juli 1958

Kære lille Junge!

Uendelig kommer jeg da til pennen igen -
det sker ved, at jeg er blevet meget lidt lykkelig,
ellers må jeg det ikke, for her er vi meget lidt
for tiden - og bedsteforældre kun efter en rigtig ferie
og et par dage i Kibingen, alt går så hurtigt, 14 på
ikke meget fra klædning på en dag. Tusind tak for
dit gae brev - jeg har skrevet på korvaldet: nu!
Junge i vigar (vignar?) - og tre xxx'er. Og tak for
det lige på Bredstrømsregnen! Min har jeg ledt dit
sidske i pennen og sad en lille rød skæg alle
steder, hvor blev alle uddannede gode.

Men først at jeg er meget i en pennen - og har
prælet derom til Estlands - af alt, hvad
du finder i din 10 forhold, vi har
alder af 85 år! Det er fuld af lieder ud-
foldelse, skrives du! At du vil med Mar
i dine leserindringer, synes jeg er dejligt.
Jeg des, at F. skare medie kan beskrive Mar
end vi "små" - I har kendt Mar som mere
modne. Jeg synes ikke, at jeg har følt nok frem
om Mar i min Dr.-bag, men måske by til mere
egne ungdomsbrev, som findes i pleus i
det er pleus, mine bdrer på. Selvfølgelig angler
du ikke efter virak - så dans er i for gælt
til, men jeg synes, at det du skal om far
var ganske udmærket. Det er nu lidt
skrivne kunst i alle os by r piger, Dede er
mere tår i det - og hvor er hem dag konservativ.
Tak for "étouche" - det er så meget, jeg har glemt.
Og det med "åndens brunn" ang. de tårrede øst-
mit her, det var "pigerne" uddannede, ikke min.
Tak for jeg, at selve opfindelsen afyledes and,

880480
men hvis den højeste indfaldelse af ånd kun
selv sig vind over for mekanikken, så skal det
alligevel skides til. - Deres er det monasmt
med de stiklefter fra den længe landske
dame - mine tander løses i vand!!! Mon Bible
dog ikke kunne forespørges hos forfatterinden,
om de ikke må indlæses, også til en sjældent
efterkommer? (b. in.) (Jy følger i stadig de røde
skreg!) Ja, Junge, hvor er dit med arve-
sagerne dog tydelig for den udtvælte farskel
mellem familierne Larsen - Warberg, som der
heller knyttet sammen med de to søsterbørn
- men som dog skal ikke fræse de væmmen?
Der har det i, at det ville være aldeles u-
denkeligt, at en Warberg gik i rettet med Paderen
om, hvordan arven efter ham skulle ordnes,
hvor er det fjernet fra vores tankegang; men
vi er jo også længe fjernet fra bonds- og grund-
sen end Larsen familien, men det ikke er
sådant noget, der spilles ind. - Stubbels
Børnkes ringede sig - men havde siddet sig
ind til en telefon, da hun så længe ikke havde
ladet høre fra sig. Det er rent galt. Hun gennem-
går nu en "guldkur", indopdragning med gulds-
opløsning, som parvolder dansk. Hjørner
og på mandag er første parli; så må hun i egen
forfærdelse. Der tjener hun 8000 om året,
indtægter vil hun give 3000 - og hun
har jo en søn, som skal indkomme. Hun
har meget madfalden - og midt i altting har hun
følelsen af sin siddet fra Lybeck, efternavn-
inden Dora Pallidau - som gjorde det lykke
med sin koncert i Tivoli - samt vendte for-
lovede (!) af 17 års søn, som alle 600 har fædres!
det er skæmt. Gustav kommer det i stadig, kan
sørges sådan over 3. s lidelse.

2. / Jeg skrev vist, at dr. Beck gav mig levereid -
spredning, som hjalp de gædte i Træbæden,
men i regne han på ferie. Den mandag han
kom hjem, ringede jeg snart om morgenen, at
jeg lå med feber og ikke vidste hvad den kom
af. Han kom selvfølgelig - Nis var også kom-
men, hun lavede kaffe til os alle tre.
Dr. forvalte sig meget interesserant om sine
ønskter - i hentes - i det er vel nyt færdig
men aldri, han havde ledet, at man ved
at å hve en egypptisk mumie i Silna-museet
kande funder papirusomviklinger, kande
des var etruskiske optegnelser - han var i
skjætet til Silna-museet og forlangt at se
andreting! - skönt des jo et museum af hellige
Jeg lå et par dage, i mente hem gædte jeg kunde
9^e aften med reben, men varde mig for kulle.
Nis lavede middag den første dag og
smurte aftenmad. De to sidste dage kom
"pisserne" op med den hellige franske misty
- med Guldbrødet! - den hellige dag kom fri
Biskoppen med en gryde stegt kammer.
Snedsker, nye kaffepåsar og sauce - i jeg
led ingen nød. Da jeg kom op, tog jeg fat
på at maskinere sine Dr. s nye hørspil (et
var i radien i aften, "Chance"). Han kom med
små opmuntrende cigareer til mig - og altd
gød i en lang snak. Desuden er han ingen
premierende farfarer. Jeg ringede efter
ham i gæsternes for at tale med ham om
hørspillet. Det var først et skuespil, men
han fik det rettet for det bgl. Så mandag aften
han det til dette hørspil. + Han kom - jeg
værede kaffe og uchemader til ham - hans
+ "Flurim"